

کمپاین ۵۰ در صد زنان افغانستان در آستانه‌ی انتخابات ریاست جمهوری

در آستانه‌ی انتخابات ریاست جمهوری در افغانستان شماری از فعالان برابری حقوق زنان، جامعه مدنی، حقوق بشر و نهادهای غیردولتی از جمله کارمندان وسایل جمعی و اتحادیه‌های صنفی زنان و نمایندگان سایر گروه‌ها و لایه‌های اجتماعی در کار مطرح‌سازی، آگاهی بخشیدن و نهایتاً تحقق آزادی‌های دمکراتیک، حقوق مدنی و بشری زنان دست به ابتکاری یازیدند تا نه تنها خواسته‌ها، نیازها و حقوق زنان افغانستان را به بحث بکشانند بلکه گروه‌های وسیع از زنان و مردان را از محتوای این خواسته‌ها و نیازهای برخاسته از حقوق و مطالبات ۵۰ در صد مردمان آن سرزمین یعنی زنان آگاهی بخشیده و به آن تجهیز نمایند. این شیوه نوین مبارزه را اساس گذاران آن، کمپاین ۵۰ در صد نام گذاردند.

کمپاین ۵۰ درصد یا کارزار ۵۰ در صد به ابتکار جبهه‌ی مشارکت‌سیاسی زنان افغانستان، اتحادیه سراسری زنان افغانستان و بنیاد آرمان شهر و شماری از نمایندگان سازمان‌های جامعه مدنی در ۲۷ ثور ۱۳۸۸ پس از نشست میدیوتیک عملاً با حمایت وسیع زنان و مردان آزاده‌ی که پشتیبانی از این کمپاین را اعلام نمودند، کار خویش را آغاز کرد. همزمان که این کمپاین اعلام هستی نمود و به بحث پیرامون خواسته‌های زنان با حضوریابی در کمپاین انتخاباتی کاندیدهای متفاوت با استفاده از نشرات تلویزیون‌ها، روزنامه‌ها و نشر جزوه مطالبات زنان پرداختند و همزمان به معرفی کمپاین ۵۰ درصد که خواسته‌های زنان را انعکاس میداد و برای آن مبارزه می‌نمود، پرداختند. در مدت زمان کوتاهی بیش از ۳۰۰۰ عضو جدید اعم از مرد و زن از ولایات کابل، هرات و بلخ به این جنبش پیوستند که این روند ادامه دارد.

شیوه نوین به گنگاش کشانیدن مسایل، خواسته‌ها و طرح روشن پرابلم‌های فراه راه مبارزه زنان در افغانستان که بدون شک در شرایط نهایت پیچیده‌ی سیاسی، نا امن و مملو از دسایس نیروهای مافیایی در درون قدرت و بیرون از آن و در شرایط حضور نیروهای بیگانه، فضای جنگ و خشونت، گامی استوار و بلندی به جلو در راه اعلام حضور موثر و عام‌لانه زنان و مبارزه برای آزادی‌های دموکراتیک و حقوق برابر آنان در جامعه افغانستان است.

به هر پیمانه‌ی که فعالان زنان در کشور با جسارت در راه به کنار گذاشتن نقش‌های سنتی که در آن زنان باید جای پای مردان را در عرصه‌های اجتماعی و سیاسی دنبال نمایند، گام می‌گذارند، به همان اندازه اعتماد به نفس، آگاهی جنسیتی، هنر سازماندهی و رهبری این روندها در نزد آنان افزایش می‌یابد. گام گذاشتن در راه‌های کاملاً جدید چنان که خود این سازمان‌دهندگان در آخرین بیانیه به مناسبت آغاز کار کمپاین ۵۰ در صد ابراز می‌دارند: "محتاج آنست تا ثابت سازیم که از ظرفیت، هوشیاری و جسارت آزمون راه‌های گوناگون مدنی برخورداریم."

بدون شک تا هنوز هم مانند دوره‌های پیشین هم در جریان انتخاب رییس جمهوری، انتخابات برای ارگانهای قانون گذاری و هم ارگانهای محلی از کارت رای دهی و حضور زنان در آرایش جدید سیاسی، مذهبی، قومی و زبانی سؤال استفاده‌های بزرگی صورت گرفته و خواهد گرفت. جلوگیری از این امر دردناک که از رای زنان برای بقای موقف زن‌ستیزان استفاده نگردد بر می‌گردد به درجه‌ی آگاهی و بینش جنسیتی زنان. البته رسیدن به این مامول امر یک روز و دو روز نخواهد بود. برای رسیدن به چنین مرحله‌ی بایستی حوصله‌مندانه کار کرد و پیگیری داشت.

طیف وسیع شرکت کنندگان این کمپاین اعم از سازمانها و افراد، اعم از زنان و مردان حکایت از یک اصل خیلی با ارزش دیگر نیز دارد و آن کار و پیکار مشترک دیگراندیشان در این کمپاین است. حضور سازمانها و افرادی دارای برداشته‌ها و دیدگاه‌های متفاوت و غیرمتجانس ولی در برخی مسایل از زمره خواسته‌های زنان همسو در این پروسه، از سطح لازم شکیبایی و تحمل‌پذیری در درون این کمپاین حکایت می‌کند. امر تحمل دگراندیشان و مراعات پلورالیزم نه تنها در اصول بلکه در عمل برای نهادهای فعال از ارزش بزرگی در شرایط افغانستان برای رسیدن به صلح و ثبات برخوردار است.

پیکار مشترک در راه اهداف انسانی و حقوق زنان و آزادی‌های مدنی نه تنها به توسعه‌ی ظرفیت کاری، ارتقای سطح آگاهی جنسیتی و تحمل دگراندیشان می‌انجامد بلکه تجارب حاصله از آن به مثابه‌ی اساس استوار و پرباری برای گام‌های بعدی و کارزارهای آینده به شمار می‌رود.

شرکت مردان آگاه و مصمم به نمایندگی از سازمانها و یا شرکت انفرادی آنان در کارزار مبارزه برای حقوق برابر و موقف انسانی زنان ارزش بلندی به این کارزار می‌دهد. این امر نه تنها حکایت از آگاهی، فهم و درایت آنها می‌نماید بلکه وجود این پدیده روایت از کار موثر زنان و بخصوص فعالان آنان نیز دارد.

مطالبات کمپاین ۵۰ در صد اساساً ۷ گره گاه و چالش عمده را که در

شرایط کنونی در برابر زنان قرار دارد، برجسته می‌سازد. مقدمه بیانیه آغاز کار "کمپاین ۵۰ در صد" با صراحت اعلام می‌دارد که زنان حاضر اند در تمام تصمیم‌گیری‌های بزرگ و سیاست‌گذاری‌های کلان در کشور حضور یابند. این به بدان مفهوم است که زنان در کشور دیگر اجازه نمی‌دهند تا در باره سرنوشت افغانستان و سرنوشت، موقف و آزادی‌های زنان در غیاب آنان تصمیم اتخاذ گردد. آنان برای خود این حق و در عین حال این صلاحیت را قایل اند تا زمان بحث روی این موضوعات حیاتی درباره‌ی زنان و جامعه‌ی افغانستان حضور داشته باشند و یکی از جوانب ذیدخل محاسبه گردند زنان در رابطه به هر نوع مذاکره با جناح‌های مختلف جنگ در افغانستان که حقوق و دست‌آوردهای دموکراتیک زنان و مردم در آن مورد معامله قرار بگیرد، هوشدار می‌دهند.

هوشدار به روشنی تاکید به این امر دارد که زنان حاضر نیستند دیگر معاملات را در غیاب خویش و برحول و محور بربادی و محو دست‌آوردهای دموکراتیک و آزادی‌ها و حقوق مدنی خویش بپذیرند. برای این ارزش‌ها آنان با جنگ و دندان رزمیده اند و برای آن قربانی داده‌اند و می‌دهند. ماه و هفته ای در افغانستان نیست که از فعالان زنان یکی با وحشیانه‌ترین شیوه ای بدست جامه سپیدان سیاه‌دل نابود نشود و خانواده‌ی داغدار نگردد. زنان به این باور اند که از این همه پیکار و سردادن‌های آگاهانه، نمی‌توان گذشت.

آنان در خطاب به زنان تاکید می‌دارند که: زنان در همه جا که در مورد سرنوشت آنان تصمیم گرفته می‌شود، بایستی حضور داشته باشند ورنه خلای حضور آنان را "زن ستیزان" پُر خواهند کرد و بدین وسیله رفتارهای خشونت‌بار و محدودیت‌های غیر انسانی بقا خواهد یافت.

کمپاین ۵۰ در صد از کاندیدای خاصی جانب داری نمی‌کند. سازماندهندگان کمپاین ۵۰ در صد به اضافه‌ی مسایل بالایی در مقدمه به صراحت زنان را به یک حق دیگر آنان در کشور یعنی حق نظارت مستقیم برچگونگی تأیید صلاحیت نامزدان ریاست جمهوری و نحوه برگزاری انتخابات شفاف، به مثابه‌ی حق شهروندی متوجه می‌سازند.

اندکی مکث بر نکته اخیر و بطور کل در مورد شرکت عاملان زنان و فعالان آنان در جریان انتخابات و سایر رویدادهای سیاسی از این دست را در این جا لازم می‌دانم. بنا به دلایلی بی‌شمار از زمره حضور حکومت مافیایی، جنگسالار و زن‌ستیز، موجودیت نیروهای بیگانه در کشور، پایان بودن سطح آگاهی زنان و در نتیجه آن مساعد شدن امکان برای سؤاستفاده از رای و حضور زنان در انتخابات ... و غیره.. دقیقاً مؤثریت و ضرورت این کارزارها را قویاً توجیه می‌کند. مزید برآن من اصولاً می‌خواهم توجه بیشتر و عمیق‌تر را بر یکی از این موارد جلب نمایم و آن کار با زنان بوسیله کمپاین و از طریق کمپاین است. در

بردن شعارها در میان زنان، آگاهی بخشیدن آنان و همه مردم افغانستان و بحث کردن در باره مطالبات زنان در آستانه انتخابات ریاست جمهوری در کشور، کمپاین از اهمیت بزرگی برخوردار است. بدون شک این موضوع اولویت خاصی برای برکنارکنندگان این کارزار دارد.

کمپاین این هفت عرصه را در راستای تحقق برابری حقوق زنان در اوضاع و احوال کنونی برجسته می‌سازد:

۱. تلاش در جهت دستیابی به صلح پایدار و عادلانه در کشور از طریق یافتن راه‌های مسالمت‌آمیز و پایان بخشیدن به راه‌های جنگجویانه و مذاکرات غیر شفاف با عاملین جنگ‌ها و سرکوب.

۲. تامین امنیت اجتماعی زنان (در عرصه‌های کاری، ازدواج و دسترسی به سیستم قضایی عادلانه).

۳. اعلام بسیج عمومی برای سوادآموزی زنان و تخصیص منابع مورد نیاز مالی و انسانی به این امر مهم.

۴. تلاش در جهت رفع قوانین تبعیض‌آمیز علیه زنان و گنجاندن اصل برابری جنسیتی بدون قید و شرط در تمام قوانین.

۵. تلاش در جهت ایجاد فرصت‌های برابر سیاسی، اجتماعی و اقتصادی میان زنان و مردان.

۶. تلاش در جهت ایجاد فرصت‌های اشتغال برای زنان سرپرست خانوار و معلولین و معیوبین.

۷. تلاش در جهت بهبود دسترسی تمام زنان به امکانات بهداشتی.

سازمان‌دهندگان کمپاین در آخرین یادداشت خویش نه تنها گروه‌های جدید را به همکاری فرا می‌خوانند بل از ادامه کار آن به نحو خیلی باز و همه‌گیر در زیر عنوان اما چگونه؟ چنین بشارت می‌دهند: "ما در این حرکت مسالمت‌آمیز و دسته‌جمعی سعی خواهیم کرد با اجماع هرچه گسترده‌تر در میان گروه‌های جنبش زنان و نیز دیگر گروه‌های اجتماعی، مسیر آینده این ائتلاف را با مشارکت همه علاقه‌مندانی که به آن می‌پیوندند مشخص سازیم. از این رو از تمامی گروه‌ها و افرادی که تمایل دارند به این ائتلاف ملحق شوند و مسیر حرکت آن را شکل دهند می‌خواهیم با ما تماس بگیرند و در گردهمایی‌ها و جلسات بحث و تصمیم‌گیری در مورد چگونگی ادامه حرکت مشارکت داشته باشند تا از این طریق بتوانیم با همفکری و توافق هرچه وسیع‌تر به طرح مطالبات زنان در این مقطع موفق شویم."

در پایان به جامعه افغانستان اعلام می‌دارند که:

حقوق زنان، مادران، همسران، دختران و خانواده‌ی شما تامین‌کننده آزادی، استقلال، دموکراسی، عدالت و سربلندی کشورمان افغانستان است.

